

Malinová chut' Európy

TOMÁŠ GRÍGER PO ROKOCH STRESU A RUCHU OPUSTIL LONDÝN A VYDAL SA SPÄŤ DO KONTINENTÁLNEJ EURÓPY, ZVOLIL VŠAK NETRADIČNÝ DOPRAVNÝ PROSTRIEDOK – ČERVENÝ SKÚTER POČÚVAJÚCI NA MENO MALINA. UŽ ZO ZAČIATKU SA TO RYSOVALO AKO VEĽKÉ DOBRODRUŽSTVO, PRETO SA TOMÁŠ ROZHODOL, ŽE O SVOJEJ MALINOVEJ CESTE BUDE PÍSAŤ INTERNETOVÝ DENNÍK, A JE TO NAOZAJ PÚTAVÉ ČÍTANIE. NA TO, ČO SA DO BLOGOVÝCH ZÁPISKOV NEZMESTILO, SME SA HO SPÝTALI.

■ ...a bola Malina. Kupoval si skúter už s víziou výletov po (ne)známych krajoch, alebo si ho na tento účel začal využívať až po čase?

Tá vízia existovala vždy. Alebo skôr sen. Spočiatku som len unikal z veľkomesta, odvŕchal sa na pár dní do polí, do hôr, k moru. Spával som pod holým nebom. Boli to tie najkrajšie dni, ale vždy som sa musel vrátiť do mesta, nasadiť kravatu, sedieť v kancelárii a žiť „správne“. Nepáčilo sa mi to. Rozmýšľal som, či by sa dalo nevrátiť sa, išť len ďalej a ďalej. A tak som to vyskúšal.

■ S akým nákladom myšlienok a predstáv si sa vydal na Malinovú cestu?

Chcel som ísť ďaleko, na chvíľu utiecť všeobecne uznávaným spoločenským normám. Priblížiť sa k prírode, vzdialit človeku, uvidieť násť ľudský svet zvonku, z pohľadu nezastreného dennými povinnosťami. Nájsť sám seba a spoznať svet okolo nás.

■ Prvá, zahrievacia časť cesty viedla z Londýna cez celé Anglicko do Škótska a na príľahlé ostrovy, druhá časť poňala severnejšie končiny kontinentálnej Európy. Čo ťa lákalo práve sem?

Predovšetkým voľnosť. V severských krajinách platí „allemandsrett“, čo znamená, že zem patrí nie štátu, ale ľuďom. V rámci tohto princípu sa môžete na noc utáboriť kdekoľvek v prírode, takže sa netreba viazať na žiadne ubytovanie. Tiež je tam dlhý deň a krátká noc, nad polárny kruhom dokonca žiadna noc, čiže sa dá túlať, poznávať a fotografovať kedykoľvek, bez ohľadu na čas. No a nakoniec, sú to kraje riedko osídlené. To všetko vytvára ideálny mix na malý útek od civilizácie.

■ Ideš neustále ďalej alebo si dopraješ aj dlhšie zastávky, vy-

chutnávaš a spoznávaš neznáme zákutia?

Ked' nájdem pekný kraj, usadím sa na pári dní. No počasie na severe je divoké, väčšinou mi nedovolí zostať dlho na jednom mieste.

■ Čo na svojich cestách rád objavuješ?

Na tejto ceste som objavoval pokoj, kľud a samotu. Najradšej mám pocit, keď som celkom sám na malom ostrove a mám ho celý pre seba. To sa niekedy stane, keď človek žije prídlho v preľudnenom meste.

■ Malina pôsobí skôr krehko. Zvláda všetky tie počasia, dni, kilometre, kilogramy, pút za polárny kruh a všetko ostatné, čo jej prichystáš, s gráciou?

Zvládla dva roky jazdenia po veľkomeste, večné zápchy, chaos, trúbenie, strety s najagresívnejšími vodičmi. Jazdit severom po prázdných hladkých cestách je oproti tomu raj pre všetko kolesové. Malina si vráti veľmi spokojne.

■ A ako je to s tebou? Prejavoval sa dobrodruh v tebe už aj predtým, alebo ostávaš sám zo seba a z toho, ako zvládaš náročnejšie situácie, prekvapený?

Neviem, či priamo dobrodruh. Som strašne zvedavý, rád sa učím a objavujem. A vyhľadávam pokoj, ktorého je dnes už tak málo na svete. Preto často utekám na miesta z nášho pohľadu odľahlé. Predtým som to nerobil, život v meste ma to

naučil. Náročnejšie situácie zvládam, ako prídu, podľa možnosti rozumne.

■ Aké výhody a nevýhody má pre teba tento spôsob cestovania?

Výhoda je jednoznačne absolútна sloboda. S Malinou ideme, kam chceme, kedy chceme. Tých párov drobných na plnú nádrž sa vždy nájde a neriadi nás žiadny trafikon. Nevýhoda je to, že naozaj nemôžem očakávať nijaké pohodlie. Žiadny televízor, žiadna klimatizácia, človek je vystavený všetkým vrtochom počasia, všetkej neistote a je na všetko sám. Treba si vedieť poradiť, ale odmeny sú sladké.

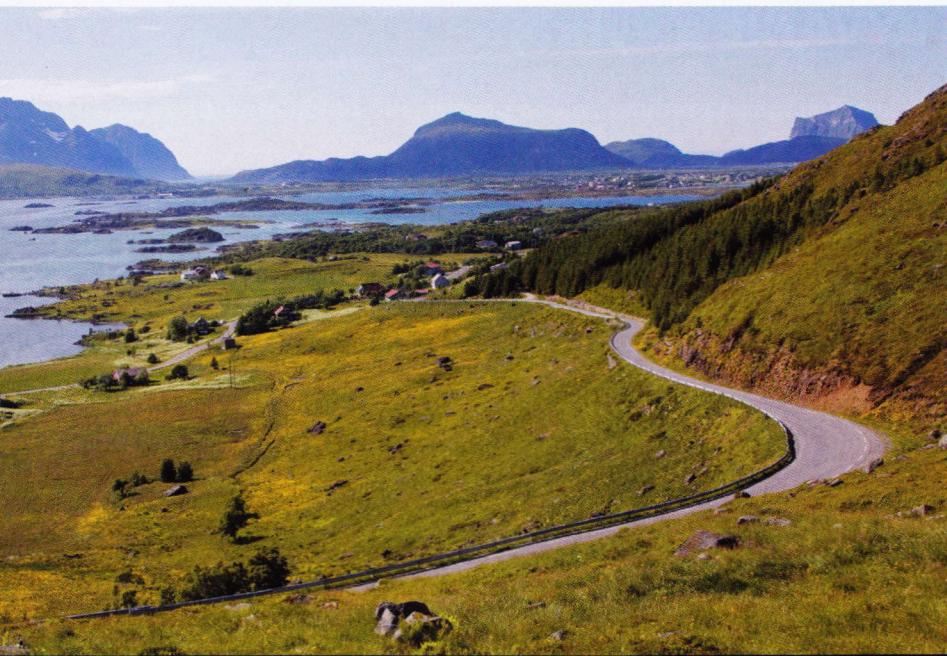
■ Ktorý moment z ciest vnímaš ako najsilnejší?

Hm, bolo toho veľa silného rôznymi spôsobmi. Najveľkolepejší moment asi bol, keď som po dvoch mesiacoch ciest ešte

dokázal zabehnúť maratón v Tromsø. Najpríjemnejší moment bola noc pri Barentsovom mori, kde som s tými najmilšími

karavanistami pri čaji pozoroval záлив plný bielych veľrýb. Najkrajšie bolo, keď som sa vyšplhal na strašne vysokú skalu na Lo-

fotoch a uvidel tisíce malých ostrovčekov osvetiených polnočným slnkom hlboko podo mnou. Najstrašnejšie bolo, keď mi víchrica roztrhala stan a musel som sa na Maline núdzovo evakuovať do dediny v búrke, akú som dovtedy nezažil.

■ Aké pocity sa ti spájajú s cestami? Čo prežívaš, keď si tak frčíš krajinou?

Pocit slobody, nezávislosti, volnosti... Koľko generácií našich predkov obetovalo vlastné životy za to, aby sme my, ich deti, žili slobodne. A koľko ľudí dnes vidím v práci, ktorá ich vôbec nebabí, nespokojných, akoby dobrovoľne spútaných v honbe za stále lepšími statkami, pohodlím či uznaním. Ja si slobodu nesmierne vážim, vychutnávam si jej každú sekundu na cestách a dúfam, že i ďalší frustrovaní ľudia dnešnej doby v mojich blogoch nájdú inšpiráciu, prekonajú zinscenované

úspechy z televíznych reklám a skúsia namiesto nich ponaháňať svoje skutočné sny.

■ Pred cestou si dúfal, že na nej prídeš k poznaniu – o sebe, o svete. A podľa tvojich slov to vyzerá tak, že zmeny a múdrostť tā už sprevádzajú. Si spokojný?

Vyskúšal som svoje limity, fyzické i psychické, a aj to, čo je za nimi. To je užitočné poznanie. Najväčšiu radost som mal

z toho, ako veľmi málo materiálnych vecí mi stačí k spokojnému životu, všetky sa dajú naložiť na skúter. So svetom je to trochu náročnejšie. Svet je veľká a komplexná vec. Začal som sa učiť vytvárať si svoj vlastný svet. Viete, ak si vy sami nevytvoríte svoj svet, spraví to niekto iný... a pravdepodobne to nebude smerom k vášmu vlastnému šťastiu.

■ Malinové cesty na Slovensku – máš niečo podobné v pláne? Alebo tā to stále ťahá niekde inde a ďalej?

Slovensko si chcem určite prejst veľmi dôkladne a už sa na to teším. Najskôr a najradšej by som išiel, samozrejme, na cestu okolo sveta. Ale to by bol trošku

náročnejší projekt. Zatiaľ mi úplne stačí naša Európa. Máme obrovské šťastie, že žijeme na malom, ale krásnom kontinente. Je ako stvorený na cesty Malinové. Zápisky a fotografie z Malinovej cesty Tomáša Grígera nájdete na internetovej stránke www.viamalina.com.

Soňa Hružíková
Foto: Tomáš Gríger

